

νεφύσησε τοῖς πᾶσι τὸν ζήλον, δι' οὗ ὀλίγοι ἐμάχοντο κατὰ πολλῶν, καὶ, εἰ δεόν εἰπεῖν, «εἰς ἐδίωκε μυριάδας». Τότε οἱ ὀρατοὶ ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς, τὸν Σταυρὸν ἐπὶ κεφαλῆς φέροντες ὡς ἄλλο λάβαρον, ἀνεπλήρουν τὴν εἰς τοὺς κινδύνους δαδηγούσαν μεγάλην τοῦ ἀοράτου Θεοῦ δύναμιν. Τότε τὰ γνήσια τέκνα μητρὸς δεινοπαθούσης, πίπτοντα ἐν ταῖς μάχαις, οὐχὶ ὡς ψωμοζῆται μισθωτοὶ τοῦ ἀτόμου ἐθεωροῦντο, ἀλλ' ὡς μάρτυρες ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐμακαρίζοντο. Ἐὶ καὶ ἔλειπε δὲ ἡ μία συγκέντρωσις καὶ ἡ πλήρης ὥθησις πρὸς τὴν καθολικωτέραν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπαναστάσεως, τὰ αὐτὰ σύστατα ὁμῶς διευθυντήρια τῆς Ἀχαιῆς, Μεσσηνίας, Ἀρκαδίας καὶ Λεβαδείας κατὰ γῆν, τὰ τῆς Ἑύδρας, Πετωῶν καὶ Ψαρῶν κατὰ θάλασσαν, «ἐν ἐν ἐργαζόμενα πνεύματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ», ἀντικαθίστων ὅπωςδήποτε τὴν μονάδα, προήγαγον, ὅσω ἦτο δυνατόν, τὴν ἐπανάστασιν, καὶ πρὸ πάντων συνεῖχον αὐτὴν διὰ τῆς προσωπικῆς ἐπιρροῆς καὶ τῶν πατριωτικῶν αὐτῶν πράξεων.

Ἄξιον μνημόνευτος ἀληθῶς ἐποχῆ, καθ' ἣν τοῖς ὀλίγοις ὑπείκοντες οἱ πολλοὶ, εἰς μόνον ἐβλεπον τὰ σημεῖον τῆς καταστροφῆς τῶν τυράννων καθ' ἣν οἱ ἰσχυροὶ τῆς Πελοποννήσου πρόκριτοι προθύμως παρεσκευάζον ἐτοιμοπολέμους καὶ ἀνεδείκνυον σωματάρχας τοὺς ἄλλοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν «μπράβους καὶ κάπους», τοὺς ἤδη ἐπανελθόντας ἀρματωλοὺς εἰς τὸ πατρῶον ἔδαφος: καθ' ἣν οἱ πανίσχυροι τῆς Στερεᾶς «καπιτανέοι» ἐτοιμῶς ἐδέχοντο συμμετόχους τῆς διευθύνσεως τῶν ἐπαρχιακῶν πραγμάτων τοὺς ἐκεῖ ἀδυνάτους προκρίτους καθ' ἣν ἐν γένει ἡ προσωπικὴ φιλατιμία καὶ εὐτολμία, ἡ μία ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἰδέα, ἀντεσάθμιζον τὸ πρὸς τὸν πάλαιον θάρβας στρατιωτικῶν γηραιῶν καὶ τὴν πείραν τοῦ ὄπλου. Τίνα, ἐκτὸς τῶν Σαυλιωτῶν, Σφακιανῶν, Λακωνῶν καὶ ἀρματωλῶν ἀσκησιν περὶ τὸ πυροβόλον εἶχον οἱ Ἑλληνας ἀπὸ τοῦ ὄρεσιβίου μέχρι τοῦ πεδινῶ; Τίνα, ἐκτὸς ὀλίγων νησιτικῶν καὶ Ἰονίων, περὶ τὸ τηλεβόλον; Τίνα ἐν γένει

